

som Følge deraf nedadgaaende, ophører disse Mejerier med at producere Ost, saaledes at Kvantiteten af vor samlede Produktion er meget stærkt svingende efter Markedet. Dette var i og for sig ingen Ulykke, men Kvaliteten er ogsaa udsat for stærke Svingninger, og det gør, at der ikke kan skabes et sikkert Marked i Udlandet for dansk Ost. Vi maa fæste vor Opmærksomhed ved, hvad der er Tilfældet med det danske Smør. Det danske Smør kan ikke betegnes som Verdens fineste — der findes Smør, som i Kvalitet er lige saa godt, og der findes topfine Kvaliteter, som overgaar det — men det tør siges, at ikke noget Land i Verden har en saa stor og ensartet Produktion, Sommer og Vinter og i de forskellige Landsdele, som Danmark, ensartet ikke blot med Hensyn til Kvantitet, men ogsaa med Hensyn til Kvalitet, og det er det, der har gjort, at det danske Smør har kunnet vinde sig en saa fast og sikker Position, fordi naar der kommer Smør fra Danmark, ved man, hvad det er, og en saadan Vare er lettere at handle med. Det samme er Tilfældet for det danske Flæsks Vedkommende. Ogsaa dér er det Produktets Ensartethed i Kvalitet, der har gjort, at det danske Flæsk indtager en saa smuk Stilling paa det udenlandske, navnlig det engelske, Marked. Denne Ensartethed i Kvalitet er selvfølgelig først og fremmest opnaaet gennem det frivillige Arbejde, gennem de paagældende økonomiske Organisationer; men den er i Virkeligheden betrygget gennem visse Kontrolforanstaltninger, der udelukker saadanne Virksomheder, som vil gaa udenom med Hensyn til Kvalitetens Forbedring, fra Eksport. Det er det, man har skønnet ogsaa vilde være nødvendigt, hvis man med Haab om godt Resultat skulde tage fat paa at oparbejde en virkelig økonomisk betydende Osteeksport. Det, som man foreslaar, er da kun dette, at man i Lighed med, hvad der forlængst er Tilfældet for Smørrets Vedkommende, gennem den saakaldte Lurmærkelov, og for Flæsks Vedkommende gennem adskillige ministerielle Bekendtgørelser, støttende sig til Loven om Kontrol med Udførsel af Kød af Hornkvæg, Svin, Faar og Heste, ogsaa faar fastsat Regler, som skal iagttages ved Udførsel af Ost. Lovforslaget gaar derfor ud paa, at Landbrugsministeren skal være bemyndiget til efter Forhandling med Fællesorganisationen for de danske Mejeriforeninger at træffe saadanne Bestemmelser, at Ost ikke kan udføres her fra Landet uden at opfylde visse Betingelser

med Hensyn til Kvalitet. Her vil det da navnlig være Ostens Indhold af Tørstof og af Fedt i Tørstoffet, der kommer i Betragtning. Samtidig ønsker jeg udtrykkeligt og særligt at fremhæve, idet jeg ikke tror, det er kommet tilstrækkeligt frem eller maaske slet ikke er kommet frem i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der ogsaa bliver lagt Vægt paa, at Osten har en vis Lagringstid, thi det er netop det farlige ved Osten, at naar der er særligt Aftræk til Udlandet, gaar de helt friske Oste ud af Landet, og naar der er daarligt Aftræk, oplagres de, saaledes at de faar en alt for høj Alder og en for stærk Lugt, hvad der bidrager til, at Kvaliteten bliver endnu mere uensartet. Det er altsaa saadanne Foranstaltninger, der tilsigtes, men jeg maa dertil føje, at det ogsaa er Hensigten at inddrage Hjemmemarkedet under disse Bestemmelser, saaledes at dette i enhver Henseende bliver lige saa fuldt betrygget med Hensyn til Ostens Kvalitet som det udenlandske Marked. Naar jeg ikke i Lovforslaget har anført de mere detaillerede Bestemmelser, der i saa Henseende vil være at opstille, og søgt om Rigsdagens Sanktion derpaa, er det, fordi vi her staar paa et nyt Omraade, og jeg tror, det vil være heldigt, at man indvinder Erfaringer, inden de egentlige Kontrolbestemmelser lovfæstes. Jeg anser det ikke for udelukket, at det, naar saadanne Erfaringer er indhøstede, kan være rigtigt at lade dem antage Lovsform, men indtil videre vil jeg dog mene — og jeg er dér i Overensstemmelse med de paagældende Organisationer —, at det, hvis ogsaa dette høje Ting vil kunne bifalde det, vil være rigtigt, at man bemyndiger Landbrugsministeren til efter Forhandling med disse Organisationer at opstille Regler, hvorefter Eksporten og Hjemmemarkedets Forsyning skal foregaa, for derefter at kunne være i Stand til at ændre dem, hvis det paa visse Punkter skulde findes formaalstjenligt, uden at Rigsdagens Samtykke i ethvert Tilfælde skal indhentes. Jeg tror, at det vil være praktisk at gaa den Vej. Derfor har Lovforslaget faaet den almindelige Form, det har, men der vil altsaa ikke være noget til Hinder for, at der senere i Lovsform udarbejdes detaillerede Regler for selve den Kontrol, som jeg anser for en Nødvendighed, for at der kan tages et Arbejde op for at indarbejde Osten paa det udenlandske Marked.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse ogsaa i dette høje Ting.